

DOJRZAŁOŚĆ SZKOLNA

Szczególnie często spotykają się z tym terminem rodzice sześciu – i siedmiolatków. A cóż to takiego jest ta **dojrzałość szkolna**? To nic innego jak **osiągnięcie przez dziecko pewnego etapu w rozwoju fizycznym, umysłowym, emocjonalnym i społecznym, który pozwoli sprostać szkolnym wymaganiom.**

Dojrzałość fizyczna to:

- ~ dobre zdrowie,
- ~ odporność na zmęczenie,
- ~ ogólna sprawność i koordynacja ruchowa,
- ~ zdolności manualne,
- ~ koordynacja wzrokowo – ruchowa czyli współdziałanie ręki i oczu,
- ~ sprawność narządów zmysłu,
- ~ samoobsługa.

Dojrzałość umysłowa obejmuje:

- ~ zdolność dłuższej koncentracji uwagi,
- ~ wiedzę ogólną o świecie,
- ~ umiejętność wypowiedzania się,
- ~ myślenie,
- ~ zdolność zapamiętywania,
- ~ spostrzeganie,
- ~ rozumienie,
- ~ wnioskowanie,
- ~ proste liczenie,
- ~ planowanie działań w czasie i przestrzeni,
- ~ ciekawość świata,
- ~ wyobraźnia,
- ~ umiejętność zaangażowania się w wykonywaną czynność.

Dojrzałość emocjonalna wyraża się w :

- ~ zdolności rozpoznawania i nazywania uczuć (np. złości, wstydu, radości) własnych i u innych ludzi,
- ~ umiejętności pewnej kontroli nad emocjami,
- ~ umiejętności dzielenia przeżyć z członkami grupy,
- ~ zdolności tworzenia więzi z innymi osobami,
- ~ tym, że przeważnie reakcje emocjonalne są adekwatne do sytuacji itp.

Dojrzałość społeczna to:

- ~ umiejętność komunikowania się z innymi,
- ~ znalezienie swojego miejsca w grupie i współpraca,
- ~ znajomość reguł postępowania wobec innych oraz ich stosowanie,
- ~ samodzielność w działaniu i podejmowaniu decyzji,
- ~ swoista niezależność od nadmiernej pomocy i złych wpływów.

Osiągnięcie dojrzałości szkolnej przez dziecko zależy od jego predyspozycji oraz od oddziaływań środowiska, w którym wzrasta. Każdy człowiek ma swoje własne tempo rozwoju. Bardzo rzadko wszystkie zdolności rozwijają się harmonijnie. Zwykle, czy dane dziecko osiągnęło dojrzałość szkolną czy też nie, potrafi trafnie ocenić nauczyciel zerówki przy współpracy z rodzicami. Gdy jednak są wątpliwości, warto poradzić się specjalistów z poradni psychologicznej – pedagogicznej. To oni przy pomocy specjalnych testów i przy współpracy z rodzicami zbadają dziecko, potem doradzą, czy wystarczy praca wyrównawcza, czy lepiej pomyśleć o odroczeniu obowiązku szkolnego. To bardzo ważne, gdyż podjęta w tej kwestii decyzja będzie miała wpływ na szkolne losy dziecka.